

Pasaje din MANA

25 aprilie

Evr. 11:1-40:

1 Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.

2 Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.

3 Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa

că tot ce se vede n-a fost
făcut din lucruri care se văd.

4 Prin credință a adus Abel lui
Dumnezeu o jertfă mai bună
decât Cain. Prin ea a căpătat
el mărturia că este neprihănit,
căci Dumnezeu a primit
darurile lui. Și prin ea vorbește
el încă, măcar că este mort.

5 Prin credință a fost mutat
Enoh de pe pământ, ca să nu
vadă moartea. Și n-a mai fost
găsit, pentru că Dumnezeu îl
mutase. Căci înainte de
mutarea lui, primise mărturia

că este plăcut lui Dumnezeu.
6 Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.

7 Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care

se capătă prin credință.

8 Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.

9 Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței ca într-o țară care nu era a lui și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.

10 Căci el aștepta cetatea

care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.

11 Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise.

12 De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate

număra.

13 În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite, ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.

14 Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.

15 Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.

16 Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-i este rușine să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.

17 Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare, el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!

18 El căruia i se spusese: „În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!”

19 Căci se gândea că Dumnezeu poate să învieze chiar și din morți: și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.

20 Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare care avea în vedere lucrurile viitoare.

21 Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și „s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său”.

22 Prin credință a pomenit

Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt și a dat porunci cu privire la oasele sale.

23 Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui când s-a născut, pentru că vedeau că era frumos copilul și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului.

24 Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui Faraon,
25 ci a vrut mai bine să sufere

împreună cu poporul lui
Dumnezeu decât să se bucure
de plăcerile de o clipă ale
păcatului.

26 El socotea ocara lui
Hristos ca o mai mare bogăție
decât comorile Egiptului,
pentru că avea ochii pironiți
spre răsplătire.

27 Prin credință a părăsit el
Egiptul fără să se teamă de
mânia împăratului, pentru că
a rămas neclintit, ca și cum ar
fi văzut pe Cel ce este
nevăzut.

28 Prin credință a prăznuit el Paștele și a făcut stropirea sângelui, pentru ca Nimicitorul celor întâi născuți să nu se atingă de ei.

29 Prin credință au trecut ei Marea Roșie ca pe uscat, pe când egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți.

30 Prin credință au căzut zidurile Ierihonului după ce au fost ocolite șapte zile.

31 Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei

răzvrătiți, pentru că găzduise
iscoadele cu bunăvoință.

32 Și ce voi mai zice? Căci nu
mi-ar ajunge vremea, dacă aș
vrea să vorbesc de Ghedeon,
de Barac, de Samson, de Iefta,
de David, de Samuel și de
proroci!

33 Prin credință au cucerit ei
împărății, au făcut dreptate,
au căpătat făgăduințe, au
astupat gurile leilor,

34 au stins puterea focului, au
scăpat de ascuțișul sabiei, s-
au vindecat de boli, au fost

viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.

35 Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea și au fost chinuiți.

36 Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare,

37 au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu fierăstrăul, chinuiți, au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre,

lipsiți de toate, prizoniți,
munciți —

38 ei, de care lumea nu era
vrednică —, au rătăcit prin
pustiuri, prin munți, prin
peșteri și prin crăpăturile
pământului.

39 Toți aceștia, măcar că au
fost lăudați pentru credința
lor, totuși n-au primit ce le
fusesse făgăduit,

40 pentru că Dumnezeu avea
în vedere ceva mai bun pentru
noi, ca să n-ajungă ei la
desăvârșire fără noi.

Fapte 14:15:

15 „Oamenilor, de ce faceți lucrul acesta? Și noi suntem oameni de aceeași fire cu voi; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți de la aceste lucruri deșarte la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul, pământul și marea și tot ce este în ele.

Rom. 4:11-12,16,18-19:

11 Apoi, a primit ca semn tăierea împrejur, ca o pecete a

acelei neprihăniri pe care o
căpătase prin credință când
era netăiat împrejur. Și
aceasta, pentru ca să fie tatăl
tuturor celor care cred, măcar
că nu sunt tăiați împrejur; ca,
adică, să li se socotească și
lor neprihănirea aceasta
12 și pentru ca să fie și tatăl
celor tăiați împrejur, adică al
acelora care nu numai că sunt
tăiați împrejur, dar și calcă pe
urmele credinței aceleia pe
care o avea tatăl nostru
Avraam când nu era tăiat

împrejur. ...

16 De aceea, moștenitori sunt cei ce se fac prin credință, pentru ca să fie prin har, și pentru ca făgăduința să fie chezășuită pentru toată sămânța lui Avraam: nu numai pentru sămânța aceea care este sub Lege, ci și pentru sămânța aceea care are credința lui Avraam, tatăl nostru al tuturor, ...

18 Nădăjduind împotriva oricărei nădejdi, el a crezut și astfel a ajuns tatăl multor

neamuri, după cum i se spusese: „Așa va fi sămânța ta.”

19 Și, fiindcă n-a fost slab în credință, el nu s-a uitat la trupul său, care era îmbătrânit — avea aproape o sută de ani — nici la faptul că Sara nu mai putea să aibă copii.

1 Tes. 1:9:

9 Căci ei înșiși istorisesc ce primire ne-ați făcut și cum de la idoli v-ați întors la Dumnezeu, ca să slujiți

Dumnezeului celui viu și
adevărat

1 Tim. 4:10:

10 Noi muncim, în adevăr, și
ne luptăm pentru că ne-am
pus nădejdea în Dumnezeu
cel viu, care este Mântuitorul
tuturor oamenilor și mai ales
al celor credincioși.

1 Ioan 5:4:

4 pentru că oricine este
născut din Dumnezeu
biruiește lumea; și ceea ce

câștigă biruință asupra lumii este credința noastră.

Ioan 3:15-18,36:

15 pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

16 Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.

17 Dumnezeu, în adevăr, n-a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea

să fie mântuită prin El.

18 Oricine crede în El nu este judecat, dar cine nu crede a și fost judecat, pentru că n-a crezut în Numele singurului Fiu al lui Dumnezeu. ...

36 Cine crede în Fiul are viața veșnică, dar cine nu crede în Fiul nu va vedea viața, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el.”

Gen. 15:1:

1 După aceste întâmplări,
Cuvântul Domnului a vorbit lui

Avram într-o vedenie și a zis:
„Avrame, nu te teme; Eu sunt
scutul tău și răsplata ta cea
foarte mare.”

Mat. 5:12:

12 Bucurați-vă și veseliți-vă,
pentru că răsplata voastră
este mare în ceruri; căci tot
așa au prigunit pe prorocii
care au fost înainte de voi.

Mat. 6:1-2,5,16:

1 Luați seama să nu vă
îndepliniți neprihănirea

voastră înaintea oamenilor, ca să fiți văzuți de ei; altminteri, nu veți avea răsplată de la Tatăl vostru, care este în ceruri.

2 Tu, dar, când faci milostenie, nu suna cu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și în ulițe, pentru ca să fie slăviți de oameni.

Adevărat vă spun că și-au luat răsplata. ...

5 Când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii, căroră le place să se roage stând în picioare în

sinagogi și la colțurile ulițelor,
pentru ca să fie văzuți de
oameni. Adevărat vă spun că
și-au luat răsplata. ...

16 Când postiți, să nu vă luați
o înfățișare posomorâtă, ca
fățarnicii, care își slutesc
fețele, ca să se arate
oamenilor că postesc.

Adevărat vă spun că și-au luat
răsplata.

Mat. 10:41-42:

41 Cine primește un proroc, în
numele unui proroc, va primi

răsplata unui proroc; și cine primește pe un om neprihănit, în numele unui om neprihănit, va primi răsplata unui om neprihănit.

42 Și oricine va da de băut numai un pahar de apă rece unuia din acești micuți în numele unui ucenic, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.”

Mat. 6:33:

33 Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea

Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.

Ier. 29:13:

13 Mă veți căuta, și Mă veți găsi dacă Mă veți căuta cu toată inima.

2Pet. 1:5,10:

5 De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința;

...

10 De aceea, fraților, căutați

cu atât mai mult să vă întăriți
chemarea și alegerea voastră,
căci, dacă faceți lucrul acesta,
nu veți aluneca niciodată.

2 Pet. 3:14:

14 De aceea, preaiubiților,
fiindcă așteptați aceste
lucruri, siliți-vă să fiți găsiți
înaintea Lui fără prihană, fără
vină și în pace.